

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 22 juni 2017 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register A&O-psycholoog NIP en psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met de bijlage d.d. 22 juni 2017;
- het verweerschrift met bijlagen d.d. 2 september 2017;
- de repliek met bijlagen d.d. 25 november 2017;
- de bijzondere volmacht van klager van 25 november 2017 betreffende zijn echtgenote;
- de dupliek met bijlagen d.d. 15 januari 2018;
- de brief van de secretaris van het College aan klager van 7 februari 2018;
- het e-mailbericht van klager aan het College van 11 februari 2018 met de bijlagen;
- de brief van de secretaris van het College aan verweerder waarin het e-mailbericht van klager aan hem wordt doorgestuurd en verweerder de gelegenheid krijgt hierop ter zitting te reageren.

Nadat de behandeling van de zaak was verplaatst, heeft de mondelinge behandeling van de klacht plaatsgevonden ter zitting van het College van 18 april 2018, waarbij verweerder aanwezig was. Klager was afwezig met bericht. Hij werd vertegenwoordigd door zijn echtgenote en gevolmachtigde drs. C.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Klager, geboren in 1959, was werkzaam als x-technicus.
- b. Sinds oktober 2016 is klager ziek thuis. Hij heeft zich gewend tot het Huis voor Klokkenluiders in verband met zijn jarenlange vermoeden van een werkgerelateerde misstand zoals genoemd in de Wet Huis voor Klokkenluiders. Klager had deze misstand al eerder gemeld bij zijn werkgever.
- c. Verweerder verricht als zzp-er en psycholoog werkzaamheden voor D, een organisatie die zich inzet voor het verbeteren van de inzetbaarheid en vitaliteit van werknemers en werkgevers. Op 16 november 2016 is klager in opdracht van zijn werkgever en op verwijzing van de bedrijfsarts voor een intakegesprek gezien door verweerder. De vraagstelling was hoe klager zo goed mogelijk kon worden geholpen richting herstel en werkhervatting.
- d. Verweerder heeft van dit gesprek op 21 november 2016 een “intakerapportage – deskundige begeleiding” opgemaakt en heeft dit in concept aan klager gezonden. Deze rapportage wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd. In de rapportage wordt een voorstel gedaan voor een “deskundig traject – kort” inhoudende vier één op één sessies van 90 minuten met verweerder.
- e. Op verzoek van klager is dit concept-intakerapport vervolgens door verweerder aangepast waarna klager daarmee bij mailbericht van 30 november 2016 akkoord is gegaan. Het totale aantal geplande sessies is daarbij mede op verzoek van klager verhoogd tot zes.
- f. Op 29 november, 13 december en 23 december hebben er sessies plaatsgevonden. Daarnaast heeft klager online de volgende testen ingevuld: Pearson PFI, UBOS en Pearson SCL-90-R.
- g. Bij e-mail van 27 december 2016 heeft klager aan verweerder gemeld dat hij van mening is dat het intakerapport moet worden herzien aangezien hij niet het gevoel heeft dat verweerder

in het belang van zijn herstel werkt. Volgens klager in deze mail is verweerder niet onafhankelijk en hebben de gesprekken hem totaal uitgeput.

- h. Verweerder heeft hierop per mail op 29 december 2016 geantwoord dat hij begrijpt dat de sessies voor klager inspannend zijn geweest en dat hij en klager gedurende het traject meer inzicht hebben gekregen in de aard van de klachten en het ziektebeeld. Verweerder adviseert klager, gelet op de huidige veranderingen in de werksituatie en de complexiteit van het klachtenbeeld, een GGZ-traject te starten en hij heeft voorts de werkgever van klager voorgesteld de overige ingeplande sessies te laten vervallen.

- i. Op 29 december 2016 heeft verweerder een eindrapportage opgesteld die door klager is goedgekeurd. Deze luidt als volgt:

“Algemene beoordeling en advies

De gesprekken, observaties en uitgebreide psychodiagnostiek heeft aangetoond dat er sprake is van een sterke energetische disbalans en beperkingen in persoonlijk en sociaal functioneren. Aard en oorzaken zijn gedurende de sessies met client meer inzichtelijk gemaakt. Conclusie is dat er zowel sprake is van werk gerelateerde- alsmede persoonsgerelateerde problematiek. Beide aspecten, en de komende organisatieveranderingen w.o. het vervallen van de bestaande functie van cliënt in ogenschouw genomen, maakt de situatie van dhr. A divers en complex. De volgende adviezen zijn hierbij te formuleren;

- *Client heeft het advies gekregen om voor zijn persoons-gerelateerde problematiek hulp en behandeling te initiëren in een regulier GGZ-circuit.*
- *Client heeft het advies gekregen de dialoog met werkgever aan te gaan teneinde de werk gerelateerde problematiek aan te pakken en de toekomstige functiemogelijkheden gezamenlijk te exploreren.*
- *Advies aan werkgever is om zo spoedig mogelijk duidelijkheid te scheppen over de concrete werksituatie en de toekomstige functiemogelijkheden die voor cliënt beschikbaar zijn bij de aanstaande arbeidsre-integratie en werkhervatting.”*

- j. De functie van klager is per 1 januari 2017 komen te vervallen.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Hij heeft klager geen volledig afschrift verstrekt van zijn dossier. Klager mist met name:
  - a. de rapportage die volgens het intakerapport naar de bedrijfsarts is gegaan;
  - b. de gespreksverslagen;
  - c. de verwijzing naar verweerder die de bedrijfsarts heeft opgesteld over klager;
2. Voor zover verweerder wel het volledige dossier aan klager heeft verstrekt is dit niet zodanig ingericht dat verweerder zich aan de hand daarvan kan verantwoorden. Het laat nog veel vragen van klager onbeantwoord.

Klager heeft hiertoe aangevoerd dat hij vermoedelijk niet het gehele dossier van verweerder heeft gekregen. Hij voelt zich daardoor niet serieus genomen. In veel klokkenluiderszaken wordt op basis van de melding niet de misstand gecorrigeerd maar worden maatregelen getroffen tegen de melder, met als doel deze in diskrediet te brengen. Daarbij wordt helaas ook met enige regelmaat gebruik gemaakt van de inzet van “specialisten”. Op grond van het dossier is niet duidelijk voor klager of verweerder mogelijk een gerichte interventie heeft ingezet om klager in zijn positie als werknemer te schaden.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Niet vast is komen te staan, dat verweerder klager de uitgebreidere verslaglegging naar de bedrijfsarts zou hebben onthouden (klachtonderdeel 1.a), zoals klager stelt. In de tweede door klager zelf goedgekeurde versie van het intakerapport is hetgeen hierover stond opgemerkt in de eerste versie immers gecorrigeerd. In de eerste versie staat vermeld *“Er gaat wel een uitgebreidere verslaglegging naar uw bedrijfsarts.”* In de tweede versie is dit gewijzigd in: *“Er vindt verder indien nodig informatie uitwisseling plaats met uw bedrijfsarts.”* Verweerder heeft op dit punt onweersproken gesteld dat uitsluitend de tweede versie van dit rapport - waarop door klager akkoord was gegeven - is verzonden naar de bedrijfsarts, hetgeen hij klager heeft medegedeeld.

V.2. Evenmin is gebleken dat er gespreksverslagen van de consulten bestaan die verweerder niet aan klager zou hebben verstrekt (klachtonderdeel 1.b). Op de website van D staat vermeld van welke trajecten korte schriftelijke verslagen worden gemaakt. Klager heeft een activerend – niet klinisch – arbeidsreïntegratie traject gevolgd en dit traject staat niet vermeld bij de trajecten waarvan verslagen worden gemaakt.

V.3. Ten slotte zijn geen aanknopingspunten gebleken voor klagers stelling dat er een meer uitgebreide verwijzing van de bedrijfsarts bestaat (klachtonderdeel 1c). Verweerder heeft hierover ter zitting opgemerkt dat hij als zzp-er altijd een e-mail krijgt van de casemanager en dat hij in opdracht werkt van D. Derhalve is niet komen vast te staan dat er een andere vraagstelling bestaat dan die is opgenomen in het intakerapport en door klager is goedgekeurd namelijk *“hoe kan cliënt zo goed mogelijk worden geholpen richting herstel en werkhervatting.”*

V.4. Het voorgaande betekent dat klachtonderdeel 1 in zijn geheel ongegrond is.

V.5. Wat betreft klachtonderdeel 2 is het College van oordeel dat verweerder op zodanige wijze aantekening heeft gehouden van zijn activiteiten dat hij in voldoende mate in staat is van zijn handelwijze verantwoording af te leggen via het dossier. Daarmee heeft verweerder voldaan aan artikel 35 van de Beroepscode. Met name het mailbericht van 29 december 2016 van verweerder aan klager geeft inzicht in het professionele handelen van verweerder en de afwegingen die hij daarbij heeft gemaakt. Dit bericht bevat tevens de reden waarom verweerder het traject voortijdig beëindigt en klager verwijst naar de GGZ. Naar het oordeel van het College heeft verweerder voldoende tijdig onderkend dat de problematiek van klager te ingewikkeld was voor het activerend - niet klinisch - reïntegratietraject dat was ingezet. Verweerder heeft onder deze omstandigheden gehandeld in overeenstemming met artikel 39 en 102 van de code door de professionele relatie niet langer voort te zetten.

Klachtonderdeel 2 is niet gegrond.

V.6. Het College is het ten slotte eens met klager dat verweerder onvoldoende distantie heeft betoond in zijn reacties op de klacht van klager. Verweerder betitelt de klacht in zijn dupliek onder meer als *“klucht”*. Hoewel niet kan worden uitgesloten dat hier sprake is van een tikfout, is het College van oordeel dat het bij het voeren van verweer erom gaat zakelijk te reageren, ook indien de geuite klachten door de psycholoog worden beschouwd en ervaren als niet terecht. Ook de opmerking van verweerder in zijn mail van 7 juli 2017 dat klager *“windmolens voor draken aanziet”* en hetgeen daarop volgt betreffende de arbeidsreïntegratie getuigt van onvoldoende respect voor de waardigheid van klager en is daarmee in strijd met artikel 57 van de code.

Alles overziende is het College echter van oordeel dat deze onbeleefdheden van verweerder op zichzelf genomen thans onvoldoende aanleiding zijn om hem hiervan een tuchtrechtelijk verwijt te maken.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op 18 april 2018

door:

mr. D.J. Markx, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. R. Beer,
dr. J.P.C. Jaspers,
dr. T.A.W. van der Schoot,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

D.J. Markx